

Opole, 2024.04.19

NRU.8361.98.2024

DECYZJA Nr 33 / 2024

Na podstawie art. 35a pkt 9 lit. a oraz art. 35d ust. 1 pkt 1 i ust. 4 w związku z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 846, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy K [REDAKTOWANO] B [REDAKTOWANO] prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą [REDAKTOWANO] K [REDAKTOWANO] B [REDAKTOWANO] ul. [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], NIP [REDAKTOWANO], karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie złotych: dziesięć tysięcy 00/100), za brak wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnianie przez paliwo stałe wymagań jakościowych tj. świadectwa jakości paliw stałych.

Uzasadnienie

W dniu 13, 22 i 28.02.2024 r. na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr NRU.98.2024 z dnia 12.02.2024 r. inspektorzy, reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej *Opolskim WIiH*, przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy K [REDAKTOWANO] B [REDAKTOWANO], prowadzącej działalność pod firmą [REDAKTOWANO] K [REDAKTOWANO] B [REDAKTOWANO] z siedzibą przy ul. [REDAKTOWANO] w O [REDAKTOWANO], zwaną dalej *Stroną*.

Kontrola została przeprowadzona na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 846, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o systemie* oraz ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 1497, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o szczególnych rozwiązaniach*.

Przedmiotem kontroli były zagadnienia dotyczące m.in. innymi spełnienia obowiązków określonych w art. 6b i 6c oraz zakazu z art. 7 ust. 7a *ustawy o systemie* oraz dołączania do dowodów sprzedaży oświadczeń o kraju pochodzenia paliwa stałego zgodnie z przepisami art. 13 ust. 2 *ustawy o szczególnych rozwiązaniach*.

W toku kontroli sprawdzono, czy przedsiębiorca spełnia obowiązki określone w art. 6c ustawy o systemie, polegające na wystawianiu dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych, przekazywania kupującemu kopii świadectwa jakości poświadczonej za zgodność z oryginałem, oraz przechowywania świadectw jakości.

W toku kontroli, w dniu 13.02.2024 r., na podstawie art. 16 ust. 5 oraz 5a pkt 3 ustawy o systemie zażądano udostępnienia dowodów sprzedaży paliwa stałego dla klientów indywidualnych wraz z dołączonymi świadectwami jakości paliw stałych. W odpowiedzi R■■■ B■■■ – pracownik (osoba upoważniona od dnia 20.02.2024 r.) dostarczył przedmiotową dokumentację drogą e-mail na adres tutejszego inspektoratu. Korespondencja obejmowała faktury oraz faktury pro forma za okres od 2022 r. wraz z dołączoną deklaracją o kraju pochodzenia węgla tj.:

1. Faktura pro forma 357/KB/MAG/02/2023 z dnia 02.02.2023 r.
2. Faktura pro forma 558/KB/MAG/05/2023 z dnia 08.05.2023 r.
3. Faktura pro forma 6/KB/MAG/01/2024 z dnia 03.01.2024 r.
4. Faktura pro forma 1343/KB/MAG/12/2022 z dnia 04.12.2022 r.
5. Faktura pro forma 410/KB/MAG/06/2023 z dnia 22.06.2022 r.
6. Faktura pro forma 828/KB/MAG/09/2022 z dnia 06.09.2022 r.
7. Faktura pro forma 2160/KB/MAG/12/2023 z dnia 05.12.2023 r.
8. Faktura pro forma 1291/KB/MAG/09/2023 z dnia 03.09.2023 r.
9. Faktura VAT 18/KB/MAG/01/2024 z dnia 31.01.2024 r.
10. Faktura VAT 5/KB/MAG/01/2024 z dnia 10.01.2024 r.
11. Faktura VAT 22/KB/MAG/02/2024 z dnia 12.02.2024 r.
12. Faktura VAT 27/KB/MAG/02/2024 z dnia 19.02.2024 r.

Analiza przedłożonej dokumentacji (**faktury VAT i faktury pro forma za rok 2024**) wykazała niespełnienie przez kontrolowanego obowiązku wynikającego z art. 6c ustawy o systemie albowiem w odniesieniu do obowiązujących przepisów, zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany: *świadectwem jakości*. Strona do faktur sprzedaży paliw stałych wystawionych w 2024 r. nie dołączyła wymaganego *świadectwa jakości*.

Przytoczony powyżej art. 6c ust. 1 ustawy o systemie odwołuje w swej treści do paliw stałych zdefiniowanych w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy i wynika z niego obowiązek wystawiania świadectwa jakości paliw stałych dla węgla kamiennego, brykietów, lub peletów zawierających co najmniej 85 % węgla kamiennego oraz produktów w postaci stałej otrzymywanych w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczonych do spalania.

Obowiązek wystawiania *świadectwa jakości* nie miał zastosowania w okresie od 29.06.2022 r.

do 31.12.2023 r. tj. od wejścia w życie rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 27 czerwca 2022 r. w sprawie odstąpienia od stosowania wymagań określonych w przepisach rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz.U. z 2022 r., poz. 1351) do dnia, w którym przestało obowiązywać rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 1 sierpnia 2023 r. w tym samym przedmiocie (Dz. U. z 2023 r., poz. 1494). W tym czasie na podstawie art. 6a *ustawy o systemie* Minister Klimatu i Środowiska zarządził odstąpienie od stosowania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 *ustawy o systemie*, w tym wymagań rozporządzenia z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz.U. z 2022 r. poz. 2856). We wskazanym okresie przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe nie miał obowiązku wystawiania do nich *świadcstwa jakości paliw stałych*. Obowiązek ten został przywrócony z dniem 01.01.2024 r. W związku z powyższym *Opolski WIIH* przy ocenie spełniania przez *Stronę* obowiązku wynikającego z art. 6c *ustawy o systemie* wziął pod uwagę faktury wystawione w 2024 roku.

Pod pojęciem wprowadzania do obrotu paliw stałych należy rozumieć, zgodnie z art. 2 ust 1 pkt 14a *ustawy o systemie*, sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW. Pojęcie przedsiębiorcy definiuje art. 2 ust. 1 pkt 1 *ustawy o systemie*, zgodnie z którym w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 236) jest to osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą w zakresie:

- a) wytwarzania, transportowania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu paliw stałych albo
- b) wprowadzania do obrotu paliw stałych.

W myśl powyższych przepisów oraz na podstawie art. 35d ust. 1 pkt 1 *ustawy o systemie* przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia *świadcstwa jakości* podlega karze pieniężnej wymierzonej w drodze decyzji administracyjnej przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli.

W oparciu o zebrany w toku kontroli materiał dowodowy *Opolski WIIH* pismem z dnia 19.03.2024 r. zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej z art. 35a pkt 9 lit. a *ustawy o systemie*. *Strona* została również poinformowana, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, przysługuje jej na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) zwanej dalej *Kpa*, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie *Opolski WIIH* zwrócił się do *Strony* o przedłożenie dokumentów

dotyczących wielkości osiągniętych obrotów lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2023 r. wyznaczając termin 10 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego.

Strona pismem z dnia 15.04.2024 r. przekazała informację o wartości sprzedaży paliw stałych brutto za rok 2023 zaznaczając, że sprzedaż węgla należy do pobocznej części działalności firmy, a jej głównym przedmiotem jest sprzedaż materiałów budowlanych i usługi z zakresu pokryć dachowych i izolacji poddaszy. *Strona* poprosiła o wyrozumiałą ocenę prowadzonej przez nią działalności.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Strona wprowadzając do obrotu paliwo stałe przeznaczone do stosowania w gospodarstwach domowych miała obowiązek wystawiania świadectwa jakości paliw stałych i przekazywania każdemu nabywającemu paliwo stałe kopii tego świadectwa. Obowiązek wystawienia świadectwa jakości potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych wynika wprost z art. 6 ust. 1 *ustawy o systemie*. Pośrednik sprzedający paliwo stałe, również ma obowiązek wystawić własne świadectwo jakości dla wprowadzanego do obrotu paliwa, natomiast świadectwo jakości lub certyfikat otrzymywany od producenta paliwa stałego, może stanowić jedynie dokument posiłkowy przy wskazywaniu wartości parametrów.

W myśl art. 35a pkt 9 lit. a *ustawy o systemie* przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości podlega karze pieniężnej.

Zgodnie z art. 35c ust. 5 *ustawy o systemie* w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 wysokość wymierzonej kary pieniężnej wynosi:

- 1) od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł;
- 2) od 25 001 zł do 100 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200 000 zł.

Na podstawie art. 35d ust. 4 *ustawy o systemie*, *Opolski WIIH* ustalając wysokość kary pieniężnej, uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Oceniając **dotychczasową działalność** przedsiębiorcy dokonującego naruszenia *Opolski WIIH* ustalił, iż *Strona* nie była karana za naruszenie obowiązków dotyczących wystawiania świadectw jakości paliw stałych, na podstawie art. 35a pkt 9 *ustawy o systemie*.

Przy ocenie **wielkości obrotu** z prowadzonej działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli *Opolski WIIH* uwzględnił oświadczenie *Strony* przesłane pismem z dnia 15.04.2024 r. oraz informację uzyskaną od Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w [REDAKTOWANE] w zakresie

zadeklarowanej przez *Stronę* sprzedaży netto z prowadzonej działalności gospodarczej za rok 2023.

W toku postępowania administracyjnego *Opolski WIIH* ocenił przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 *Kpa*. Zgodnie z ww. przepisem organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, gdy spełniony jest przynajmniej jeden z następujących warunków:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub,
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Przesłanki, o których mowa w pkt 1 powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia i zaprzestanie działań niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Oceniając zgromadzony w sprawie materiał *Opolski WIIH* uznał, iż nie ma podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, ponieważ brak wystawiania świadectw jakości paliw stałych i brak przekazywania każdemu nabywającemu paliwo stałe kopii świadectwa jakości - nie jest znikomym naruszeniem prawa. Konsument dokonując zakupu powinien zostać, zgodnie z obowiązującymi przepisami, poinformowany o parametrach świadczących o jakości nabywanego węgla. Przez niewystawianie *świadectw jakości* *Strona* pozbawiła konsumentów podstawowych informacji o właściwościach nabywanego paliwa takich jak wartość opałowa, zdolność spiekania, czy zawartość wilgoci całkowitej. W ten sposób konsument mógł zostać wprowadzony w błąd co do faktycznej jakości nabywanego paliwa stałego.

Brak jest również podstawy do odstąpienia od ukarania na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 *Kpa*. *Opolski WIIH* nie stwierdził aby na *Stronę* była uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub aby *Strona* została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie *Opolskiego WIIH* nie ma także podstaw do zastosowania art. 189f § 2 *Kpa*, zgodnie z którym w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Opolski WIIH uznał, że w niniejszej sprawie odstąpienie od ukarania i poprzestanie na pouczeniu nie spełniłoby celu prowadzonego postępowania administracyjnego i nie doprowadziłoby do zupełnego wyeliminowania nieprawidłowości.

Po rozważeniu opisanych wyżej przesłanek, uwzględniając poziom szkody grożącej potencjalnym nabywcom oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy **Opolski WIIH wymierza Stronie karę pieniężną w wysokości 10 000 zł** (słownie złotych: dziesięć tysięcy 00/100). Organ uznał, iż kara pieniężna w najniższej przewidzianej ustawowo wysokości będzie w tym przypadku wystarczająca i adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 35e ust. 1 *ustawy o systemie*, wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 35a pkt 9 ww. ustawy stanowią dochód budżetu państwa. Natomiast w myśl art. 35e ust. 2 *ustawy o systemie* do egzekucji kar pieniężnych stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Zgodnie z art. 2 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2505, z późn. zm.) egzekucji administracyjnej podlegają podatki, opłaty i inne należności, do których stosuje się przepisy działu III Ordynacji podatkowej oraz grzywny i kary pieniężne wymierzane przez organy administracji publicznej.

Zgodnie z art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (tekst jednolity Dz.U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.) do spraw dotyczących nieopodatkowanych należności budżetowych, nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

W myśl art. 2 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.) zwanej dalej *Ordynacją podatkową*, przepisy ustawy stosuje się do podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetu państwa.

Na podstawie art. 35e ust. 1 *ustawy o systemie* w związku z art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (tekst jednolity Dz.U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.) i art. 47 § 1 *Ordynacji podatkowej* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa, *Strona* powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer **39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP** Oddział Okręgowy Opole, w terminie **14 dni** od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Paweł Nakoneczny

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) od decyzji przysługuje *Stronie* odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, ul. Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45-367 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 130 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) przed upływem terminu do wniesienia odwołania decyzja nie ulega wykonaniu. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. W myśl art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) przed upływem terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę* decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo do wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
5. W myśl art. 189i ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległą administracyjną karą pieniężną, od której nalicza się odsetki za zwłokę w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, tj. na zasadach przewidzianych w dziale III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r., poz. 2383, z późn. zm.).
6. Na podstawie art. 35e ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r., poz. 846, z późn. zm.) do egzekucji kar pieniężnych stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Otrzymują:

1. K. [REDACTED] B. [REDACTED]
[REDACTED]
2. a/a.
3. Wydział B/A

